

# РЕШЕНИЕ

№ 7479

гр. София, 23.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева**

**ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова  
Спас Спасов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12918** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез юрисконсулт Д. Д., срещу решение № 3769 от 20.10.2025 г. по АНД № 12829/2025 г. на Софийски районен съд, 111-и състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. С електронния фиш на „Главболгарстрой“ АД, на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с ал.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касаторът счита, че обжалваното решение е недопустимо, тъй като въззивният съд не е отчетел, че процесният ЕФ е обжалван след заплащане в срок на компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП). Излага твърдения за липса на правен интерес от обжалването поради освобождаване на жалбоподателя от административнонаказателна отговорност.

Ответникът - „Главболгарстрой“ АД в представен по делото писмен отговор оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира разности.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд - София град в настоящия касационен състав, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл.218, ал.2 от АПК и като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема

следното:

Касационната жалба е допустима, а по същество е неоснователна.

Районният съд е установил, че процесният електронен фиш № [ЕГН] е бил издаден за това, че на 03.06.2022 г. в 10.46 часа, пътно превозно средство (ППС) специален автомобил М. ТГС 41.420 с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, се движело в Столична община, по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър, като за посоченото ППС частично не е била платена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗДвП, като платената категория била по-малка от измерената.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в актуалната към датата на нарушението редакция на разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Освен това е приел, че във фактическото описание на нарушението не е посочен размерът на частично незаплатената дължима такса, която жалбоподателят е следвало да заплати, с което правото му да узнае в пълен обем параметрите на вмененото му нарушение е накърнено. Наложено наказание е прието за непропорционално на вмененото нарушение и за незаконосъобразно по силата на Решение С-61/2023 г., постановено на 21.11.2024 г. на СЕС, недопускащо глоба или имуществена санкция във фиксиран размер за нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната мрежа, вкл. при предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност със заплащане на „компенсаторна такса“.

На основание горните допуснати процесуални нарушения районният съд е отменил електронния фиш.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на СРС, че със санкционирането на лицето с електронен фиш е допуснато съществено процесуално нарушение, понеже не е спазен общият ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност със съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Въпреки че подходът на законодателя в случая не съответства на изискванията на законодателната техника и на разпоредбите на ЗНА, което дава основания за критика, тълкуването на разпоредбите на чл.167а, ал.2, т.8, чл.167а, ал.4, изр. първо и чл.189ж, ал.7 от ЗДвП не оставя за настоящия съдебен състав съмнение, че законодателят е целял и макар по един непрецизен начин е регламентирал възможността за ангажиране на административнонаказателна отговорност на правните субекти за нарушения по чл.179, ал.3-3в от ЗДвП чрез издаване на електронни фишове.

В процесния електронен фиш обаче е допуснато друго съществено нарушение, засягащо правото на защита на санкционираното дружество. В електронния фиш е посочено, че частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗДвП и че „за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.“ Никъде обаче във фиша не е посочено каква е категорията, за която се дължи друга такса и съответно каква е платената, нито каква е дължимата пътна такса. Съгласно чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, в приложимата редакция електронният фиш следва да съдържа описание на нарушението, което несъмнено предполага описание на всички елементи от състава на нарушението – в настоящия случай това не е сторено, с което е накърнено правото на защита на санкционираното лице и това е довело до незаконосъобразност на електронния фиш.

Отделно от горното, настоящата съдебна инстанция споделя изводите на СРС и относно незаконосъобразността на ангажираната административнонаказателната отговорност във връзка с решение на Съда на ЕС от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г. Съобразно него, член 9а от

Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Досежно твърденията на касатора за недопустимост на въззивното решение поради липса на правен интерес от обжалването на ЕФ поради отпаднала административнонаказателна отговорност поради заплатена компенсаторна такса, настоящата инстанция съобрази следното:

В случая е установено безспорно, че санкционираното лице е заплатило дължимата компенсаторна такса за осъщественото движение по платената пътна мрежа, без наличие на заплатена за същото преди това такса по чл.10, ал.1 от ЗП. Не са ангажирани обаче допустими и надлежни доказателства, от които да е видно, че процесният електронен фиш действително е бил анулиран, като това не е видно и от представената по въззивното производство справка от деловодната система на АПИ по отношение на ЕФ, в която въпреки извършеното плащане, не е отразено, че същият е анулиран. Ето защо жалбата срещу последния е била допустима, тъй като за наказаното лице съществува правен интерес да оспори пред съда издадения и съществуващ санкционен акт. По тези съображения съдът намира, че възраженията за недопустимост на въззивното решение не следва да бъдат споделени.

Предвид изложеното, като е отменил процесния електронен фиш, СРС е постановил правилен по резултата си съдебен акт и решението му следва да бъде оставено в сила.

Претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение съдът намира за неоснователна, тъй като не са представени доказателства за тяхното реално заплащане.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, XIV касационен състав,

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3769 от 20.10.2025 г. по АНД № 12829/2025 г. на Софийски районен съд, 111-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: